

Opinions on Enhancing Knowledge Domain of Teacher Professional Standards of Students in Bachelor Degree Program in Education*

Nuttaporn Lawthong
Sakol Suethanapornkul

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to study students' opinions on enhancing knowledge domain of Teacher Professional Standards in Bachelor's Degree Programs in Education, Chulalongkorn University; and 2) to compare the opinions on enhancing knowledge domain of students with different years of study, fields of study, and learning achievements. The sample of this study was 660 undergraduate students at the Faculty of Education, Chulalongkorn University. The sample was selected using Stratified Random Sampling technique. Based on Teacher Professional Standards (The Office of Secretariat of Teacher's Council of Thailand, 2005), the questionnaires were developed to ask the sample group for his/her opinions on enhancing knowledge domain of Teacher Professional Standards. The reliability of the questionnaires was 0.98. The results obtained were analyzed using descriptive statistics, ANOVA, and MANOVA.

The results of this study were as follows:

1) Of the nine factors of knowledge domain of Teacher Professional Standards, eight were reported to be highly supported by learning and teaching activities at the Faculty of Education, Chulalongkorn University. The eight factors were Teaching Profession, Psychology for Teacher, Classroom Management, Language and Technology for Teacher, Learning and Teaching Management, Educational Measurement and Evaluation, Educational Innovation and Information Technology (IT), and Educational Research. The another factor, Curriculum Development, was reported to be moderately supported.

2) Students' opinions on nine factors of the knowledge domain of Teacher Professional Standards were significantly different ($p < .05$) among students with different years of study, and fields of study whereas students' opinions on enhancing knowledge domain were not significantly different ($p < .05$) among students with different learning achievements on eight factors except Language and Technology for Teacher factor which was significantly different ($p < .05$). In addition, the MANOVA analysis revealed that the interaction between years and fields of study were statistically significant ($p < .05$) on eight factors except Educational Measurement and Evaluation factor which had main effects (years and fields of study) statistically significant ($p < .05$).

* Project Advisor: Professor Emeritus Nonglak Wiratchai, Ph.D.

This research work was supported by the Faculty of Education Research Fund.

ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู*

ณัฐภรณ์ หลาวทอง
สกล ชื่อธนาพรกุล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู 2) เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ของนิสิตที่ศึกษาในชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 660 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งสร้างขึ้นตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู ของสำนักเลขาธิการคุรุสภา (2548) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย การวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ

ผลการวิจัยโดยสรุปพบว่า

1) นิสิตมีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในระดับมาก 8 มาตรฐาน คือ ด้านความเป็นครู รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และด้านการวิจัยทางการศึกษา และมีความเห็นในระดับปานกลางเพียงหนึ่งมาตรฐาน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร

2) นิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชาที่ศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 9 ด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน เพียงด้านเดียวคือ ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษาในมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านความรู้ 8 ด้าน ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผลที่พบอิทธิพลหลักของชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย
ทุนสนับสนุนเพื่อการวิจัย กองทุนคณะครุศาสตร์ พ.ศ. 2550

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ในหมวดที่ 1 มาตรา 9 (4) และในหมวดที่ 7 มาตรา 52 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันผลิตครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษามีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่ และพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง รวมถึงรัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเพียงพอ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถพัฒนาขีดความสามารถได้เต็มตามศักยภาพ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

ครูจึงนับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน ในกระบวนการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งคือ การสร้างครูรุ่นใหม่ให้มีความรู้ในเนื้อหาที่สอน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ อีกทั้งครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน และสร้างสรรค์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เหมาะกับผู้เรียน (พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์, 2546; สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2543)

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตฉบับล่าสุด (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547) ได้เริ่มดำเนินการใช้มาเป็นปีที่ 3 โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรคือการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นผู้นำในการสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่ มีความเป็นครูและเป็นนักวิชาการที่พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพ (คณะครุศาสตร์, 2548) คุณสมบัติดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการจัดการเรียนการสอน และความรู้ในศาสตร์ที่สอนนับได้ว่าสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูที่เป็นสาระสำคัญประการหนึ่งในมาตรฐานวิชาชีพครู

ด้านมาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน สำหรับมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มีรายละเอียด ดังนี้ มาตรฐานความรู้ ครอบคลุม 9 สาระ คือ (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดการเรียนรู้ (4) จิตวิทยาสำหรับครู (5) การวัดและประเมินผล การศึกษา (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน (7) การวิจัยทางการศึกษา (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ (9) ความเป็นครู ส่วนมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพกำหนด

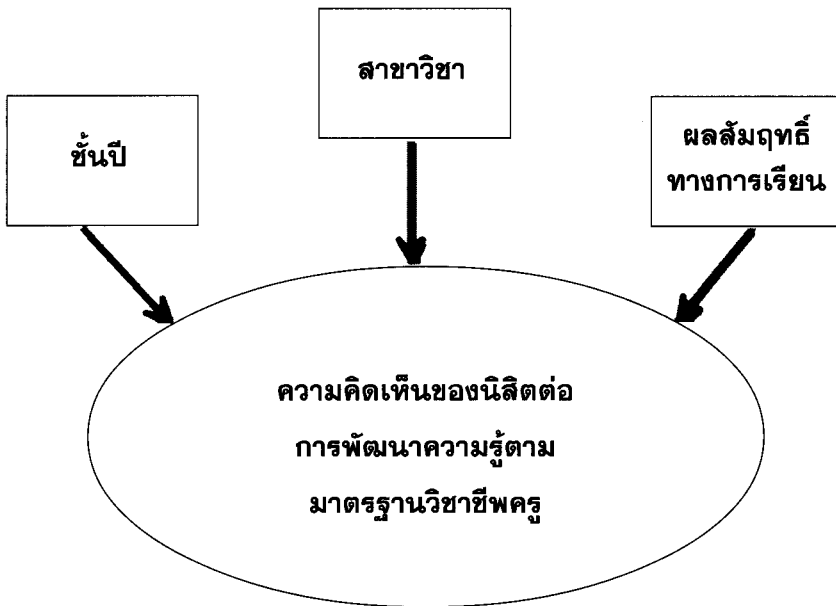
ให้ผู้เข้าศึกษาในวิชาชีพครูต้องผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังนี้ (1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน และ (2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

ข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า ส่วนใหญ่มุ่งศึกษาวิจัยกับบุคคลที่ประกอบวิชาชีพครูแล้ว และศึกษามาตรฐานวิชาชีพครูในด้านการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยในอดีตพบว่าครูที่มีพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน กล่าวคือ สอนในเขตชั้นในและชั้นนอกกรุงเทพมหานคร และมีอายุราชการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพที่ต่างกัน (นุกูล ดันริยงค์, 2525) สำหรับการปฏิบัติงาน ครูปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู 11 มาตรฐาน ตามกรอบของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2537) ไม่เกินร้อยละ 75 และส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์เพียง 8 มาตรฐาน มาตรฐานที่ยังไม่ได้รับการปฏิบัติเท่าที่ควร คือ มาตรฐานที่ 5 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ มาตรฐานที่ 6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน และมาตรฐานที่ 11 การแสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา (เบญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชুম, 2542) นอกจากนี้งานวิจัยที่มุ่งศึกษาเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ พบว่าครูมีการเปลี่ยนแปลงคุณภาพการสอนในระดับที่สูงขึ้น (วิชา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, 2543)

จากความสำคัญของหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีมาอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ในพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และการจัดหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต ของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และข้อความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งส่วนใหญ่มุ่งศึกษาวิจัยกับบุคคลผู้ประกอบวิชาชีพครู ในมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการปฏิบัติงาน (นุกูล ดันริยงค์, 2525; สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2537; เบญจวรรณ ศิริพรชัยกุล, 2543; วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชুম, 2542; วิชา ลัคนาพรวิสิฐ, 2543; สุพิน ทองไทย, 2543; สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, 2543)

สำหรับการศึกษาวิจัยในกลุ่มนิสิตนักศึกษาหลักสูตรของคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในปี พ.ศ. 2548 ยังไม่ได้รับ

การศึกษาวิจัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานด้านความรู้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการเปรียบเทียบระหว่างชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสภาพปัจจุบันของคณะครุศาสตร์ ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตช่วยส่งเสริมนิสิตมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความรู้หรือสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งข้อความรู้ที่ได้จะก่อให้เกิดแนวทางในการวางแผนการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตให้สอดคล้องตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้มากยิ่งขึ้นต่อไป

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัยความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยดังกล่าวได้ดำเนินการโดยเก็บข้อมูลจากนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 660 คน ด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามชั้นปี และ 8 สาขาวิชา เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ความตรงตามเนื้อหา และความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยการหาสัมประสิทธิ์ครอนบาค แอลฟา (Cronbach's alpha coefficient) ทั้งในแต่ละสาระความรู้มีค่าความเที่ยงตั้งแต่ 0.87-0.96 และภาพรวมความเที่ยงทั้งฉบับมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย และสถิติสรุปอ้างอิง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนิสิต

ข้อมูลพื้นฐานของนิสิตที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทั้งหลักสูตร 4 ปี และ หลักสูตร 5 ปี จำนวนทั้งสิ้น 660 คน จำแนกตามเพศ ชั้นปี สาขาวิชา ภาควิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง (ร้อยละ 74.05) กลุ่มตัวอย่าง กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มากที่สุด (ร้อยละ 30.00) กลุ่มตัวอย่างศึกษาในสาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) (ร้อยละ 18.64) ภาควิชาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดคือ ภาควิชา หลักสูตร การสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา (ร้อยละ 71.21) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับ 3.00-3.49 (ร้อยละ 49.85)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยเสริมสร้างมาตรฐาน ด้านความรู้ในระดับมาก จำนวนทั้งสิ้น 8 มาตรฐาน เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเป็นครู ($M = 4.08, SD = 0.676$) รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ($M = 3.86, SD = 0.708$) ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ($M = 3.83, SD = 0.669$) ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ($M = 3.78, SD = 0.542$) ด้านการจัดการเรียนการสอน ($M = 3.72, SD = 0.729$) ด้านการวัด และประเมินผลการศึกษา ($M = 3.69, SD = 0.745$) ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทางการศึกษา ($M = 3.65, SD = 0.693$) และด้านการวิจัยทางการศึกษา ($M = 3.57, SD = 0.811$)

สำหรับความคิดเห็นของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ในการพัฒนา ความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับปานกลางมีเพียงหนึ่งด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($M = 3.38, SD = 0.796$)

มาตรฐานวิชาชีพรูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($M = 3.73$, $SD = 0.560$) ข้อมูลมีการแจกแจงลักษณะเบ้ซ้าย ($skewness = -0.337$) และค่อนข้างโด่ง ($kurtosis = 0.361$)

เมื่อพิจารณาตามชั้นปีพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาความรู้มาตรฐานทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามชั้นปี พบว่า โดยนิตระดับชั้นปีที่ 1 มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ขณะที่ชั้นปีที่ 4 มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานส่วนใหญ่ในระดับมากทุกมาตรฐาน

เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตร นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) ศิลปศึกษา และดนตรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวิจัยทางการศึกษา นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษา มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์) และศิลปศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษา และด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษานิสิตสาขาวิชาประถมศึกษามีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ช่วยพัฒนาความรู้ในมาตรฐานวิชาชีพรูทั้ง 8 มาตรฐานอยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านการพัฒนาหลักสูตรที่นิตมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกัน

Effect	Multivariate Tests	Value	F	Hypothesis df	Error df	P
Intercept	Pillai's Trace	0.984	0.004	9	589	0.000
	Wilks' Lambda	0.016	0.004	9	589	0.000
	Hotelling's Trace	61.136	0.004	9	589	0.000
	Roy's Largest Root	61.136	0.004	9	589	0.000
ชั้นปี	Pillai's Trace	0.189	4.412	27	0.002	0.000
	Wilks' Lambda	0.817	4.569	27	0.002	0.000
	Hotelling's Trace	0.217	4.724	27	0.002	0.000
	Roy's Largest Root	0.179	11.764 ^b	9	591	0.000
สาขาวิชา	Pillai's Trace	0.247	2.417	63	0.004	0.000
	Wilks' Lambda	0.773	2.47	63	0.003	0.000
	Hotelling's Trace	0.269	2.511	63	0.004	0.000
	Roy's Largest Root	0.139	9.172 ^b	9	595	0.000
ชั้นปี*สาขาวิชา	Pillai's Trace	0.423	1.471	180	0.005	0.000
	Wilks' Lambda	0.645	1.478	180	0.005	0.000
	Hotelling's Trace	0.455	1.484	180	0.005	0.000
	Roy's Largest Root	0.127	3.788 ^b	20	597	0.000

a. Exact statistic

b. The statistic is an upper bound on F that yields a lower bound on the significance level.

c. Design: Intercept + year + major + year *major

* $p < .05$, ** $p < .01$ *** $p < .001$

ตลรณงที่ 2 กการททดสอบบอภอภอผลระหว่งตัวแปรออสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Corrected Model	1. ภาษนและเทคโนโลยีสลสำหรับครุ	26.711	30	0.890	3.306	0.000
	2. กการพฒนฬลลสตร	79.391	30	2.646	4.771	0.000
	3. กการจจกการเรยนรู้	83.876	30	2.796	6.432	0.000
	4. จอจวทยลสำหรับครุ	68.753	30	2.292	5.458	0.000
	5. กการว้ดและกการประเมณผลกการศอกษา	61.646	30	2.055	4.245	0.000
	6. กการบรหจรจจกการนหองเรยน	57.467	30	1.916	5.147	0.000
	7. กการวจยทงกการศอกษา	70.413	30	2.347	4.108	0.000
	8. นว้ดกรรณและเทคโนโลยีสลสรสนเทสทงกการศอกษา	62.593	30	2.086	5.078	0.000
	9. ความเป็นครุ	45.506	30	1.517	3.759	0.000
Intercept	1. ภาษนและเทคโนโลยีสลสำหรับครุ	7259.507	1	7259.507	26957.318	0.000
	2. กการพฒนฬลลลสตร	5832.977	1	5832.977	10515.080	0.000
	3. กการจจกการเรยนรู้	6962.725	1	6962.725	16019.158	0.000
	4. จอจวทยลสำหรับครุ	7522.876	1	7522.876	17915.571	0.000
	5. กการว้ดและกการประเมณผลกการศอกษา	6939.385	1	6939.385	14335.856	0.000
	6. กการบรหจรจจกการนหองเรยน	7429.035	1	7429.035	19960.998	0.000
	7. กการวจยทงกการศอกษา	6483.516	1	6483.516	11347.376	0.000
	8. นว้ดกรรณและเทคโนโลยีสลสรสนเทสทงกการศอกษา	6728.895	1	6728.895	16375.591	0.000
	9. ความเป็นครุ	8428.023	1	8428.023	20884.556	0.000
ซ้ันปี	1. ภาษนและเทคโนโลยีสลสำหรับครุ	5.215	3	1.738	6.455	0.000
	2. กการพฒนฬลลลสตร	21.554	3	7.185	12.952	0.000
	3. กการจจกการเรยนรู้	41.396	3	13.799	31.747	0.000
	4. จอจวทยลสำหรับครุ	26.421	3	8.807	20.974	0.000
	5. กการว้ดและกการประเมณผลกการศอกษา	21.608	3	7.203	14.880	0.000
	6. กการบรหจรจจกการนหองเรยน	16.432	3	5.477	14.717	0.000
	7. กการวจยทงกการศอกษา	15.674	3	5.225	9.144	0.000
	8. นว้ดกรรณและเทคโนโลยีสลสรสนเทสทงกการศอกษา	18.600	3	6.200	15.088	0.000
	9. ความเป็นครุ	16.606	3	5.535	13.717	0.000

◆ ความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ◆
ต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

ตารางที่ 2(ต่อ) การทดสอบอิทธิพลระหว่างตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
สาขาวิชา	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	5.048	7	0.721	2.678	0.010
	2. การพัฒนาหลักสูตร	28.586	7	4.084	7.362	0.000
	3. การจัดการเรียนรู้	10.381	7	1.483	3.412	0.001
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	11.442	7	1.635	3.893	0.000
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	18.568	7	2.653	5.480	0.000
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	11.839	7	1.691	4.544	0.000
	7. การวิจัยทางการศึกษา	17.791	7	2.542	4.448	0.000
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	14.574	7	2.082	5.067	0.000
	9. ความเป็นครู	8.821	7	1.260	3.123	0.003
ชั้นปีx สาขาวิชา	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	11.000	20	0.550	2.042	0.005
	2. การพัฒนาหลักสูตร	26.723	20	1.336	2.409	0.001
	3. การจัดการเรียนรู้	19.120	20	0.956	2.199	0.002
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	17.786	20	0.889	2.118	0.003
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	13.455	20	0.673	1.390	0.120
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	21.946	20	1.097	2.948	0.000
	7. การวิจัยทางการศึกษา	29.876	20	1.494	2.614	0.000
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	19.682	20	0.984	2.395	0.001
	9. ความเป็นครู	14.660	20	0.733	1.816	0.016
Error	1. ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู	160.770	597	0.269		
	2. การพัฒนาหลักสูตร	331.171	597	0.555		
	3. การจัดการเรียนรู้	259.486	597	0.435		
	4. จิตวิทยาสำหรับครู	250.685	597	0.420		
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	288.983	597	0.484		
	6. การบริหารจัดการในห้องเรียน	222.190	597	0.372		
	7. การวิจัยทางการศึกษา	341.106	597	0.571		
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	245.313	597	0.411		
	9. ความเป็นครู	240.921	597	0.404		

ตารองที่ 2(ตอ) การททดสอบบอิทธิพลระหวองตัวแปรอิสระ (Test of Between-subjects Effects)

Source	Dependent Variable	Type III Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
Total	1. ภาษาและเทคโนโลยีสอหรับครุ	9178.194	628			
	2. การพัฒนาหลักสูตร	7560.500	628			
	3. การจัดการเรียนรู	9052.040	628			
	4. จิตวิทยาสอหรับครุ	9745.375	628			
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	8910.250	628			
	6. การบริหารจัดการในหือเรียน	9512.880	628			
	7. การวิจัยทางการศึกษา	8458.500	628			
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	8686.120	628			
	9. ความเป็นครุ	10801.056	628			
Corrected Total	1. ภาษาและเทคโนโลยีสอหรับครุ	187.481	627			
	2. การพัฒนาหลักสูตร	410.562	627			
	3. การจัดการเรียนรู	343.362	627			
	4. จิตวิทยาสอหรับครุ	319.437	627			
	5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	350.629	627			
	6. การบริหารจัดการในหือเรียน	279.657	627			
	7. การวิจัยทางการศึกษา	411.519	627			
	8. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา	307.906	627			
	9. ความเป็นครุ	286.427	627			

* $p < .05$, ** $p < .01$ *** $p < .001$

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุ

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครุ ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่างกัน

มาตรฐานวิชาชีพครุประกอบไปด้วยสาระความรู้ และสมรรถนะของครุ 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการครุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครุ ด้านความรู้ พบว่า นิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครุ ด้านความรู้ทั้ง 9 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่า มีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครุด้านความรู้ทั้ง 9 ด้าน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงหนึ่งด้าน คือ ภาษาและเทคโนโลยีสอหรับครุ

3.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชา

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุนามความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้าน พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษา โดยความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 8 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงมาตรฐานความรู้ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาที่ไม่พบความแตกต่างของปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปีและสาขาวิชาต่างกัน อย่างไรก็ตามพบว่าความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาได้รับอิทธิพลหลักจากตัวแปรชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นของนิสิตต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู

นิสิตมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ ช่วยเสริมสร้างมาตรฐานด้านความรู้ระดับมาก จำนวนทั้งสิ้น 8 มาตรฐาน เรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความเป็นครู รองลงมาคือ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ด้านการบริหารจัดการในห้องเรียน ด้านภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และด้านการวิจัยทางการศึกษา

สำหรับความคิดเห็นของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในคณะครุศาสตร์ในการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับปานกลางมีเพียงหนึ่งด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สาเหตุที่มาตรฐานด้านการพัฒนาหลักสูตรมีระดับความคิดเห็นได้มีค่าที่ต่ำเมื่อเทียบกับมาตรฐานอื่น อาจเนื่องมาจาก วิชาดังกล่าวจัดอยู่ในกลุ่มวิชาการพัฒนาครู ซึ่งมีจำนวนหน่วยกิตน้อยกว่าหน่วยกิตของวิชาเอก ซึ่งในหลักสูตร 4 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเอกจำนวน 60-64 หน่วยกิต และในหลักสูตร 5 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเอกจำนวน 74 หน่วยกิต ขณะที่วิชาการพัฒนาครู ในหลักสูตร 5 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาครุจำนวน 41 หน่วยกิต และในหลักสูตร 5 ปี นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพัฒนาครุจำนวน 50 หน่วยกิต

ในหลักสูตร 4 ปี นิสิตจะได้เรียนเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู จากรายวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอนจำนวน 3 หน่วยกิต และในหลักสูตร 5 ปี จากรายวิชาศาสตร์ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจำนวน 2 หน่วยกิต (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548) ด้วยเหตุดังกล่าวอาจทำให้มาตรฐานการพัฒนาหลักสูตรมีระดับความคิดเห็นระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเมื่อเทียบกับมาตรฐานอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับวิชาเอก

เมื่อพิจารณาสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย 4 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สามารถวิเคราะห์หลักสูตร 2) สามารถปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร 3) สามารถประเมินหลักสูตรได้ทั้งก่อนและหลังการใช้หลักสูตร และ 4) สามารถจัดทำหลักสูตร (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) ถือเป็นมาตรฐานที่คาดหวังสมรรถนะที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการเรียนในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ จำนวนนิสิตมาก จำนวนหน่วยกิตน้อย และเวลาในการเรียนรู้ ภาคปฏิบัติที่มีจำกัด

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในส่วนของเนื้อหาพบว่าในช่วงเวลาดังกล่าว ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินงานจัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง) เนื้อหาของมาตรฐานและมาตรฐานช่วงชั้นของหลักสูตรจึงยังมีการปรับเปลี่ยนไม่คงที่ สอดคล้องกับผลการวิจัยและติดตามประเมินการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในช่วงระยะเวลา 4 ปี ที่ผ่านมา พบว่ามีประเด็นปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551)

เมื่อพิจารณามาตรฐานด้านความเป็นครู ทั้งในด้านสาระความรู้ 9 มาตรฐาน และสมรรถนะ 6 ประการ อาจกล่าวได้ว่า นิสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ครุศาสตร์บัณฑิตว่าช่วยพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในเรื่องความเป็นครูผู้มีคะแนนสูงที่สุด เพราะทุกวิชาของหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 5 ปี มีการสอดแทรกสาระเหล่านี้ในทุก ๆ รายวิชา (คณะครุศาสตร์, 2546; 2548) นอกจากนี้ นิสิตยังได้รับประสบการณ์ตรงในเรื่องความเป็นครูจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 1 ภาคการศึกษาในหลักสูตร 4 ปี และ 1 ปีการศึกษาในหลักสูตร 5 ปี ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ของหลักสูตร 4 ปี ที่มุ่งเน้นให้นิสิตมีความเป็นครู และสามารถสร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่โดยเฉพะอย่างยิ่งความรักในความเป็นครู และมีคุณธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ อีกทั้งวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ของหลักสูตร 5 ปี ที่กล่าวถึงการผลิตบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นผู้สร้างสรรค์การเรียนรู้แนวใหม่ มีความเป็นครูและนักวิชาการที่มีคุณธรรม โดยมุ่งเน้นคุณธรรมวิชาชีพ ตระหนักในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครู และสังคม พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมจากประสบการณ์ตรง และยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ (คณะครุศาสตร์, 2546, 2548)

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

2.1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี สาขาวิชา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยที่เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตว่าการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตว่าช่วยเสริมสร้างการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้าน (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548) โดยผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 9 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับนิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันจะมีความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 9 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านเดียวคือ ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู สำหรับ 8 ด้านที่เหลือไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การที่นิสิตมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันตามชั้นปีที่ศึกษา และสาขาวิชานั้นอาจเนื่องมาจากนิสิตจะได้รับการจัดการเรียนการสอน และการจัดประสบการณ์วิชาชีพที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะชั้นปีที่แตกต่างกัน พบว่านิสิตชั้นปีที่ 4 จะได้รับการจัดการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์ทางวิชาชีพครูที่มากกว่านิสิตชั้นปีที่ 3, 2 และ 1 จึงทำให้นิสิตมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกัน ประเด็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล ตันริยงค์ (2525) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และพบว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการมากกว่า 21 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อย่างไรก็ดีนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้นิสิตมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตในการเสริมสร้างการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 8 มาตรฐานแตกต่างกันแต่อย่างใด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ล้วนได้รับการจัดการเรียนการสอนและประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมือนกัน จึงทำให้มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครูดังกล่าวไม่ต่างกันอย่างชัดเจน ประเด็นดังกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล ตันริยงค์ (2525) ที่พบว่า การที่ครูมีวุฒิการศึกษาต่างกันไม่ได้มีผลให้ครูมีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูต่างกันไปด้วย

2.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ การพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ระหว่างนิสิตที่มีชั้นปี และสาขาวิชาแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุ พบว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีและสาขาวิชาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้านแตกต่างกัน โดยความคิดเห็นต่อการพัฒนาความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้ง 9 ด้าน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีและสาขาวิชาที่ศึกษาในมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ทั้ง 8 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 มีเพียงมาตรฐานความรู้ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาที่ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างนิสิตที่ศึกษาในชั้นปีและสาขาวิชาแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามพบว่าความคิดเห็นต่อมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาได้รับอิทธิพลหลักจากทั้งชั้นปี และสาขาวิชาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาพบว่านิสิตที่มีชั้นปีและสาขาวิชาที่แตกต่างกันจะได้รับการจัดการเรียนการสอน และประสบการณ์วิชาชีพที่แตกต่างกัน โดยมีปฏิสัมพันธ์ใน 8 มาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ ยกเว้นด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ผลการค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรมล สวัสดิบุตร และคณะ (ม.ป.ท.) จันเพ็ญ เชื้อพานิช (2547) พร้อมพรรณ อุดมสิน และคณะ (2545) วลัย พานิช, อรรถพล อนันตวรสกุล และรัชนิกร หงส์พันธ์ (2547) วาณี ลิ้มปิสวัสดิ์ และรัชนิกร หงส์พันธ์ (2548) และสุมิตรา อังวัฒนกุล และสุจิตรา สวัสดิวงศ์ (2545) ที่ได้ติดตามการใช้หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิตของนิสิตต่างกลุ่มสาขาวิชากันได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจศึกษา สาขาวิชามัธยมศึกษา วิชาเอกคณิตศาสตร์ วิชาเอกสังคมศึกษา วิชาเอกภาษาฝรั่งเศส และวิชาเอกภาษาอังกฤษ โดยผลการวิจัยดังกล่าวพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรแตกต่างกันไปตามรายสาขาวิชารวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุกูล ตันริยงค์ (2525) ที่ศึกษาความคิดเห็นของครูประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู และพบว่าครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 10 ปี กับครูที่มีอายุราชการมากกว่า 21 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

รายการอ้างอิง

- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2546). *คู่มือนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (เอกสารอัดสำเนา).
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2548). *คู่มือนิสิตใหม่ระดับปริญญาบัณฑิต ปีการศึกษา 2548*. (เอกสารอัดสำเนา).
- คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2547). *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2547*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). *รายงานติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาในวาระครบรอบ 3 ปีของการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- คณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี, สำนักงาน. (2537). *รายงานวิจัยเรื่องกระบวนการพัฒนาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู พ.ศ. 2537*. เพชรบุรี: สำนักงานคณะกรรมการคุรุสภาจังหวัดเพชรบุรี.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (2547). “การประเมินหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี).” *วารสารครุศาสตร์*. 32, 3: 147-154.
- นิรมล สวัสดิบุตร และคณะ. (ม.ป.ท.). *การศึกษากิจการหลักหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการวิจัย.
- นุกุล ตันริยงค์. (2525). *ความคิดเห็นของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เบญจวรรณ ศิริพรชัยกุล. (2543). *การศึกษากิจการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานครตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พร้อมพรรณ อุดมสิน และคณะ. (2545). *การติดตามผลครุศาสตรบัณฑิต สาขามัธยมศึกษา วิชาเอก คณิตศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัย.
- พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2546). *รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผนการปฏิรูปการผลิตและการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. (2548). *มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วัลย์พานิช อรรถพล อนันตวรสกุล และรัชนิกร หงส์พันธ์. (2547). *การประเมินและติดตามผลหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2538) สาขาวิชาเอกมัธยมศึกษา วิชาเอกสังคมศึกษา*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานวิจัย.
- วัฒนา ชุมผล และพัทธนันท์ แก้วชุม. (2542). *การประเมินมาตรฐานวิชาชีพครูของข้าราชการครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่*. ครุศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนัก. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพื้นฐานพุทธศักราช 2544 (ฉบับปรับปรุง)*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- วิภา ลัคนาพรวิสิฐ. (2543). *ผลของการฝึกปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูสภาที่มีต่อคุณภาพของครู: การวิจัยเชิงคุณภาพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2543). *ข้อเสนอเชิงนโยบายการปฏิรูปวิชาชีพครูตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ*. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สุพิน ทองไทย. (2543). *ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการใช้ชุดฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา พ.ศ. 2537*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาอังกฤษ

- California Commission on Teacher Credentialing. (1997). *California standards for the teaching profession*. Retrieved March 18, 2007, from <http://www.ctc.ca.gov/reports/cstpreport.pdf>.
- Hair, J.F., Jr., Anderson, R.E., Tatham, R.L., & Black, W.C. (1998). *Multivariate data analysis* (5th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Huynh, H., & Mandeville, G.K. (1979). Validity conditions in a repeated measures design. *Psychological Bulletin*, 86, 964-973.
- Kirk, R. E. (1995). *Experimental Design: Procedures for the Behavioral Sciences*. Boston: Brooks/Cole Publishing Company.

- Ministerial Council on Education, Employment Training and Youth Affairs. (2003). *A national framework for professional standards for teaching*. Retrieved March 18, 2007, from http://www.mceetya.edu.au/verve/_resources/national_framework_file.pdf.
- National Board for Professional Teaching Standards (2006). *The five core propositions*. Retrieved March 18, 2007, from http://www.nbpts.org/the_standards/the_five_core_propositio.